

modsatte mig, at man udvider Valgretten, forudsat at man giver den det samme Grundlag, som den har i andre Kommuner i Landet, saaledes at der bliver en almindelig Vælgerklasse og een bestaaende af de Høistbestattede, Noget som jeg mener vil være i sin Orden, da Vælgerne i Kjøbenhavn ved denne Bestemmelse ville forøges med omtrent en Trediedel. — De øvrige Udtalelser, som det ærede Medlem fremkom med, giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg maa holde paa, at det er urimeligt, at Kandidaterne skulle stille sig selv, om man end vil gaa ud fra, at der er en saadan Mangfoldighed af Kandidater, som det ærede Medlem antager for givet. Hvorfor skulle disse Kandidater stille sig selv op? Hvorfor kunne de ikke lade sig anbefale af andre Mennesker? Ganske vist er det jo saaledes, at der er et Par Hundrede Kandidater i de forskellige Valgkredse, som stille sig selv op til Folketingsvalgene, men hvorledes man skal faae omtrent 12,000 Kandidater, som skulle vælges til de kommunale Raad dertil — saa mange er det vel omtrent efter Kommunernes Antal her i Landet — forstaar jeg ikke rigtig. Der maa vel omtrent være en 10—12,000 kommunale Valgasspiranter, som paa denne Maade skulle stille sig selv op og ræk væk selv sig: Hallo, maa vi blive tagne i Betragtning ved Valgene til de kommunale Raad! Jeg tror ikke, at de gode Kræfter ville indlade sig paa saaledes at stille sig op og sige: Værtaagod, her ere vi, lad os nu komme til. Det vil næppe være praktisk, og det er jo dog netop praktiske Grunde, man har paaberaabt sig. Det vil ikke slaa til med det ærede Medlems Forsudsætning, fordi de bedste Kræfter netop ikke ville være med til den Slags Ting. Jeg tror, at disse Vister, hvis Betydning jeg for Resten anerkjender, er et underligt Arrangement, det kan jeg ikke komme bort fra; navnlig denne idelige Stemmen paa et enkelt Menneske. Jeg indrømmer, at det ærede Medlems Valgmaade har sine Fortrin, men Stillingen kan i hvert Fald ikke være nødvendig. Det ærede Medlem kritiserede den Forholdstalsvalgmaade, som vi hidtil have brugt, og kaldte den Mindretalsvalgmaaden. Det, det ærede Medlem vil, at vi skulle ind paa, er en mathematisk-geometrisk Kombination, og det kan jo gjerne være muligt, at vi en Gang komme dertil, idet den kan have sine Fortrin, men jeg tvivler om, at den i alt Fald foreløbig lader sig gennemføre, og jeg gjentager, hvad jeg sagde i Fjor, at jeg ikke ser, at der er nogen Trang til at vedtage Lovforslaget. Naar det ærede Medlem vil bevise sin Tantes Rigtighed

ved Hjælp af Udregninger og Tal, vil jeg tillade mig at bemærke, at, naar man vil regne med disse 30 Vælgere og stille op, hvorledes hver enkelt skal stemme for at naae det Resultat, man vil have frem, maa man dog ikke forudsætte, at de ere dumme alle sammen, og det forudsætter det ærede Medlem netop. Hvis disse Vælgere havde det mindste Begreb om, hvad de skulle gjøre, kunde de ikke komme til at stemme saaledes som efter det ærede Medlems Exempel; det er ganske umuligt, og jeg skal anføre hvorfor. Nu har det ærede Medlem 54 Stemmer til sine 18 Vælgere. Der skal vælges 3, og naar vi dividere 3 ind i 54, faae vi 18, altsaa den, der faar 18+1 Stemme er valgt. Til Nr. 1 af deres Kandidater kunne de 18 derfor, naar de overhovedet have Begreb om, hvad de skulle gjøre, ikke give mere end 19 Stemmer, det samme Antal Stemmer kunne de give til Nr. 2, og saaledes have de 2 Kandidater sikkre og endda tilovers 16 Stemmer til den tredie. Altsaa, de maa, hvis de forstaa deres Ting, med Nødvendighed stemme med 19 og 19 og 16. Den anden Gruppe maa nødvendig give 19 Stemmer til den ene Kandidat og 17 til den anden; det ærede Medlem kan ikke sige 20 og 16, men maa sige 19 og 17, saa kommer Stemmeantallet frem. Det vil lede til, at den første Gruppe faar to Kandidater og den anden en, og det er netop det, der skal komme ud. Hvis man ikke gjør saaledes, stemmer man galt, og at stille et Exempel op, som er ligefrem galt, kan ikke være veiledende med Hensyn til Valgmethoden. Det maa dog være fornuftige Exemppler, som man fremdrager. Det ærede Medlem maa gaa mit Exempel efter, han vil finde, at det er saaledes, de maa stemme; der kan ikke gives flere Maader, naar de forstaa sig paa deres Ting. Det kan ikke nytte at stille Noget op, som intet Steds har hjemme. Det ærede Medlem beklagede sig over Udtalelser i det andet Thing. Det skal jeg ikke nærmere komme ind paa, det er ikke mig vedkommende. Det kan gjerne være, at der har været nogen Misforstaaelse til Stede. Nu faae vi se, om denne Lov kan vække større Interesse end den vakte i Fjor i Rigsdagen; jeg tvivler noget om det.

Forslagsstilleren (Bajer): Det var en meget streng Kritik, den høitærede Indenrigsminister gav af mit Exempel. Ogsaa Vælgerne gif det ud over, de maatte være dumme, naar de kunde høre sig saaledes ad. Jeg vil dog bede bemærket, at naar jeg tog et saadant Exempel med ifkun 30 Vælgere, var det for Overfluelighedens Skyld, for at